

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 " — "
 Negyedévre . . . 1 " 50 "
 Egy hóra . . . — " 50 "
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 iratások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

Irodalmi decentralizáció.

(Z. V.) E század első felében történt, hogy a nagy Széchenyi az ő korszakalkotó műveiben mint a centralizáció legbuzgóbb előharcosa lépett föl. Teremteni kell „Pesten” az országnak egy oly középpontot — ez volt elve — mely nemcsak gazdasági, kulturális és művészi szempontból, hanem irodalmilag is székhelye legyen a birodalomnak. E középpontból majd, mint a szivből az ereken át a testbe a vér, az ország minden részébe elfognak hatolni a civilizáció jótékony áramlatai.

Félszázados fejlődés bizonyít a mellett, hogy a legnagyobb magyarnak ez elvei életrevalók; az országra, de főleg a fővárosra jótékony hatással voltak. „Pest”-ből azóta Budapest lett, növekvő, szépülő fővárosa s mind e mai napig féltékenyen dédelgetett gyermeke az országnak. Az irodalmi centralizációt oly szigorúan vetjük, hogy kizárólag csak azon költőket és írókat ismertük el ilyeneknek, kik a fővárosban telepedtek le. Hisz még az oly kiváló lángelméknek is, mint Petőfi, Vörösmarty és Arany, Pestre kellett menniök, ha örökre nagy nevüknek elismerést akartak szerezni. Sőt még ma is minden valamire való költő, író, vagy csak zurnalista is, ha anyagi sikerét, vagy csak írói hírnevét biztosítani akarja, Budapesten, a magyar irodalom Mekkájában kénytelen letelepedni. Hiába igyekszik magát a fővárosi sajtó azon vád alól tisztázni, hogy a vidéki tehetségeket, vagy mint gúnyosan

nevezi: „zeniket” nem akarja elismerni. Gyakori czáfolataival csak azt bizonyítja, hogy mégis csak igaz az a vád. Qui s'excuse, s'accuse. Így lehetséges azután, hogy van XIX. századbeli budapesti irodalmunk, de országos magyar irodalmunk nincs.

A mondottak bebizonyítására szolgáljon csak az a körülmény, hogy a vidéknek, így pl. a Dunántulnak egyetlen szépirodalmi lapja sincs. Nincs pedig nem azért, mintha a vidéken nem volnának oly irodalmi tehetségek, a kik a közönségnek úgy versben mint prózában élvezhetőt ne tudnának nyújtani, vagy mintha ezektől nem telnék ki egy hetenként egyszer megjelenő szépirodalmi lap számára elegendő kézirat, hanem nincs azért, mivel a mostani szerencsétlen viszonyok közt egy vidéki szépirodalmi lap alapítása egyértelmű a belebukással. Olvasó-közönségünkben ugyanis megrögzött az a téves vélemény, hogy csak az lehet jó, a mi a fővárosból származik. Mintha bizony a szellem termékei helyhez volnának kötve. E sajnos előítéletet a fővárosi sajtó az ő nagyhangú öndicséretével még növeli, egyre emlegetvén azt a magas irodalmi színvonalat, melyen a budapesti lapok, főleg szépirodalmi lapok állanak.

Hiszen nem azt mondjuk mi, hogy a fővárosban nincsenek kitünően szerkesztett, tartalomdús szépirodalmi folyóiratok; a „Vasárnapi Ujság”, „Magyar Szalon”, „Magyar Szemle” s főleg Kiss József kitünő lapja, a „Hét” előtt teljes

elismeréssel, hódolattal hajlunk meg mi is. Hanem ezek mellett vannak Budapesten oly szépirodalmi lapok is, melyek tartalom-szegénységükkel, közleményeik silányságával tűnnek ki, s mégis emlegetik azt a bizonyos nívaut. S ha ezek a lapok még a vidéken is tetemes olvasóközönséget tudtak maguknak teremteni, azt bizonyára nem jó tulajdonságaiknak, hanem azon körülménynek köszönhetik, hogy Budapesten jelennek meg; mert hát a mi fővárosi, az jó, még akkor is, ha rossz. Az említett lapok hiányait az orránál fogva vezetett közönség csak akkor venné észre, ha azok esetleg vidéken nyomtatnának, mert ez esetben a hegemoniájára féltékeny fővárosi sajtó maga figyelmeztetné azokra.

Ideje volna már egyszer véget vetni ez irodalmi monopoliumnak. Az irodalom nem lehet egy városnak kizárólagos tulajdona, az az országnak, a nemzetnek közös kincse. Eddig szükség volt a centralizációra, hogy megerősödjünk, hogy a fejlődés bizonyos fokáig fölemelkedhessünk. De „tempora mutantur”, a legnagyobb magyar hatalmas elvei immár idejüket multák, miután üdvös gyümölcseiket már megteremték. Budapest a centralizáció folytán szép, gazdag és népes világvárossá lett, minden tekintetben szemefénye az országnak, székhelye a tudománynak, művészetnek és irodalomnak, mely népesség tekintetében is annyira fejlődött, hogy a legújabb népszámlálás alkalmával már fél-millió lakost tudott fölmutatni.

E tény legjobban bizonyítja, hogy az

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Dalok.

I.

Mély szenvedéllyel csüngtem rajta
 Az édes, drága gyermekem.
 Mézajkának egy mosolyáért,
 Ha szabott volna óriás bért,
 Vagy üdvözítő egy csókjáért,
 Kivánta légyen életem —

Od' adtam volna, Óh! gyönyörrel
 Zártam volna le szemeim',
 Ha ott ég ajkamon tűzcsókja
 S mig kis keze szemem lecsukja
 Feltör keble csuklón zokogva,
 Kesergve eltűnt álmain

. . . . Jó, hogy nem kérte . . . álom volt csak
 Szétfoszlott, semmivé leve.
 S nekem, ki búban, fájdalomban,
 Szerelmem hű bajnoka voltam,
 Nem maradt egyéb, hogy sirassam,
 Csak egy dal, és a — szív helye.

II.

Nem kérdeztem soha egy szóval,
 És ő nem mondá, hogy szeret, —
 Ajkam csókot sohase kére
 S az övé nem mondott nemet —

De érezök szellő danáján,
 Érzök pacsirta-éneken,
 Hogy számunkra csak egy világ van,
 S az csupa, merő szerelem

III.

Esküd' mikor pirulva elrebegeted,
 — Tanunk vala az ezüst, hold csupán —
 Lágyan zsongott a tavaszlég körülünk,
 S fölénk reszketve hajlott a platán.

Kis kezecskéd úgy remegett kezemben,
 Ajkad félve kereste ajkamat,
 Édes, szép fejed a vállamra hajlott,
 És úgy röpönt el halk esküszavad.

Hogy hallatlan futott a néma éjbe
 — Nem hallák az aluvó jegenyék —
 Csak az ezüst hold, az örök mosolygó
 — El oly hamar tán azért feledéd.

Szász Géza.

Raphael.

(Mese egy szép asszonyról és egy kutyáról.)

Halálos fáradtság költözék tagjaiba, dermesztő unalom lelkébe. Gépiesen járkált a park sűrűjében, mellére horgasztott fővel s bántotta szemét a vidám naptény, a rikitó zöld, tarkálló virágágy; fájt neki a madárdal, a koci zörgése, az ostor csattogása; undort, utálatot keltett benne a pezsgő élet zaja . . .

Olyan sivárnak, örömtelennek látta az életet, mely két nappal előbb gyönyörrel kínálta őt; czéltalannak a küzdelmet a létért; türeltellennek az egyedül élelt; gyűlöletnek a magányt, melyben sinlődnie kellett.

Amint így végig ödögött a park szabályos utain, hogyan, hogyan nem, ott találta magát a kis kerti pavillon előtt. fáradt, réveteg járasu szemei a padlón elhintett virágokra estek, s fauyar mosoly tévedt szintelen ajkára, midőn egy mezei virágokkal teletűzdelt terebélyes szalmakalap ötlött szemébe.

Lomhán lehajolt érte s mikor kezében volt, haugos, keserű kaczagás szakadt ki kebléből . . . Nem hallotta senki, csak a vízhang hozott rá elfojtott választ. S amint nézte, nézte a kezében tartott tárgyat, hirtelen ijesztő láng gyult szemében s fékevesztett dühtől reszketett minden tagja.

Oda ért a tó elé. A kis fürdőkabin oldalához támaszkodott s hosszan bámult a csillogó felszínre, mereven, érzéstelenül . . .

Nem hatott reá az a felséges csend, amely felváltá a kastély környékén a nappal mozgalmas zaját; szinte fásultan nézte a lenyugvó nap biborromanczától festett tószínen uszkáló haty.

eddig féltékenyen dédelgetett gyermekből izmos ifju lett, ki nem szorul immár senki támogatására, hanem tovább fejlődni, virulni fog most már a maga erejéből.

A decentralizációk korszakában élünk. A királyi táblák decentralizációja volt az első lépés a nagy reform felé; tegyük meg a második lépést: decentralizáljuk az irodalmat, főleg a szépirodalmat. Indítsanak a nagyobb vidéki városokban szépirodalmi lapokat, a közönség pedig vesse el magától régi előítéletét. Kissé több jóakarát a közönség részéről, kissé nagyobb erőmegfeszítés vidéki írónk részéről és mindkét fél meg lesz elégedve.

Vannak vidéki városaink, melyeknek a magyarosítás szempontjából fölülte fontos misszió jutott osztályrészül. Ne feledjük, hogy a szépirodalom mint magyarosító közeg kiváló fontossággal bír. A szépirodalmi olvasmány a legjobb unaloműző s ha idegen ajku hazánkfiai egyszer megkedvelték szépirodalmunkat, tökéletesbiteni fogják magyar nyelvismeretüket, s lassankint meg fogják kedvelni nemzetünket is.

Kiváló kulturhivatása van Pécsnek is, mely kedvező geográfiai helyzeténél fogva hivatva van Horvát-Szlavonország, majd később az okkupált tartományok felé terjeszteni a magyarságot. Arra kellene tehát elsősorban törekedni, hogy az ily magyarosító misszióval bíró városokban legyen legalább egy szépirodalmi lap, mely gondos szerkesztésben, magyar szellemű, érdekes és tiszta magyarsággal irt tartalommal mozdítsa elő a magyarság ügyét.

Reméljük, hogy szakértő férfiak nem fogják méltóságukon alulnak tartani e fontos kérdéshez való hozzászólást; alkalomadtán mi is visszatérünk még reá. Addig is legyen jelszavunk: **irodalmi decentralizáció!**

A képviselőház az ünnepek után, kedden, a gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezéséről szóló törvényjavaslatot vette tárgyalás alá s két napi vita után, szerdán, elfogadta azt általánosságban és kitzítte a részletes tárgyalásra, a mi csütörtökön meg is kezdődött.

tyukat — az „ó“ kedvencz állatait. Majd odább ment pár lépésnyire a kabinból; könnyű kalapját ledobta s hanyatt dőlt a gyöpön: félkörben a fák levélkéi zizegtek s enyhe légáramlattal suhant keresztül a tószinén, alig idézve elő némi habfodrozást.

Sokáig fektűt így a férfi mozdulatlanul, száraz szemekkel bámulva az ürbe, semmi ségbe...

De lassankint lepattant szívéből a lidércnyomás; a varázs megtört; hatalmas domboru keble zihálni kezdett s könybe lábadt szemei előtt elborult a világ.

Gyermekes gyöngesség vett rajta erőt s hanyatt fektéből oldalra dőlt; napégette kezeivel elfödte arcját s patakozó könnyei keresztül csurogva ujján összevegyültek a fü harzatával...

A rettentő szélesönd megszűnt, érzelmei felszabadultak; szilaj fájdalma, gyötrő keserősége szabad folyást vettek könnyeiben s a szellő sóhajával, lombsuttogással összelvadt a kastély urának csöndes zokogása...

Ismét elcsendesült. Felkelt s szinte önkénytelenül a vízbe vezető lépcsőfokra ült. Tenyerébe hajtá fejét, komor tünődésbe me-

Baranyavármegye árvaházának alapszabályai.

(Folytatás.)

29. §.

A gondnok és a gondnoknö tanítói oklevéllel bírván, az 1875. XXXIII. t. cz. értelmében az országos nyugdíj alaphoz járulni tartoznak.

30. §.

Képesítés, munkakör és kötelezettségek tekintetében az előző §-okban a gondnok és gondnoknöre nézve megállapítással az irgalmas nővérek rendje által alkalmazandó egyénekre nézve is fentartatnak.

31. §.

Orvos.

Az intézet orvosa mindenkor a vármegye tiszti főorvosa.

32. §.

Az orvos kötelessége:

1. Az intézetbe érkező árvát megvizsgálni s annak egészségi állapotáról az igazgató választmányának jelentést tenni.

2. A növendékek, az intézeti előjárók és szolgaszemélyzet közt a betegeket gyógyítani.

3. Az intézetet hetenkint legalább egyszer meglátogatni, vagy akadályoztatás esetében a látogatást helyettese által eszközölni.

4. A lakásban és életmódban szükséges egészségi rendszabályokra a gondnokot és az igazgató választmányt figyelmeztetni.

5. Az intézetben észlelt egészségi viszonyokról az igazgató választmányának évnegyedenkint rövid, az év végével kimerítő jelentést tenni.

33. §.

Szolgaszemélyzet.

A szükséges cselédeket a gondnoknövel egyetértőleg a gondnok fogadja fel s a történet cselédfogadást az igazgató választmány elnökének bejelenti.

34. §.

A szolgaszemélyzet teendőiről a házi rendszabályok intézkednek.

35. §.

A gondnok és gondnoknö ellen fegyelmi eljárásnak van helye, ha:

a) megsérti vagy hanyagul teljesíti kötelességeit, avagy azok teljesítésére, betegség esetén kivéve, képtelen;

b) erkölcstelen életet él, vagy botrányos magaviseletet tanusít.

36. §.

Az árvaházban felállított elemi iskola nyilvános tanintézet lévén, a gondnok és gondnoknö elleni fegyelmi bíráskodást az 1876. évi XXVII.

t. cz. 7. §-a értelmében a vármegyei közigazgatási bizottság gyakorolja.

37. §.

Alapítványok.

Bárki tehet alapítványt a megyei árvaházban egy vagy több növendék számára.

38. §.

Egy növendék számára szolgáló alapítványhoz 3000 frt összegnek készpénzben vagy ezzel egyenértékű állampapírokból az árvaházi alapba való befizetése szükséges.

39. §.

Az, a ki az alapítványi összeget befizette, az intézet alapítói sorába lép, s önmaga s utódaik örök időkre jogosítva lesznek az árvaházban annyi árvát elhelyezni, a mennyi számára az alapítvány tétetett.

40. §.

Az alapítók által elhelyezendő árvák fölvetelére nézve is a jelen szabályzat 2. és 3. §-nak rendelkezései irányadók és az intézetbe felvett növendékek akár alapítvány, akár választmányi határozat folytán vétettek fel, minden tekintetben egyenlő bánásmódban részesíttetnek.

41. §.

Minden alapítványról szabályszerű alapítólevél állítatik ki, egyrészt az alapító, másrészt az alispán, mint az igazgató választmány elnökének aláírásával, s az ekkép három egyenlő példányban kiállítandó alapító levél a törvényhatósági bizottságnak és az utóbbi által a Nagyméltóságú mkir. belügyminiszteriumnak bemutatatik, s annak egy példánya a megyei levéltárba letéttetik.

42. §.

Mindegyik alapítónak jogában áll az intézetet bármikor megvizsgálni, annak állapotáról szóló igazgató választmányi évi jelentés az alapítóknak megküldetik.

43. §.

Vagyonkezelés.

Az árvaház vagyona a vármegye pénztárában „árvaházi alap“ czímen a vármegyei pénztárnok által kezeltetik, kinek feladata az alispán határozatával ki- és beutalt összegekről rendes bevételi és kiadási naplót vezetni, a kiutalt összegeket az alispán utalványára nyugta mellett kifizetni és a gondnok számadásának elkészítésében közreműködni. Ezen teendők fejében a pénztárnok 100 forint évi fizetésben részesíttetik.

44. §.

Az árvaház vagyonáról, évi bevételeiről és kiadásairól a pénztárnok rendes évi számadást készít, mely a megyei számvevőség által átvizsgáltatván, ennek véleménye kíséretében az igazgató választmány elé terjesztetik.

rült s hallgatá a lábaihoz türemlő víz csöndes zsongását. Emlékezett...

Ot lépéssel odább feneketlen mélység volt, épen a vízbe hajló fűzfa alatt.

A népképzőlet szomorú regét fűzött hozzá. A múlt században élt egy gazdag mágus, a kit saját édes anyja megátkozott, mert kegyetlenül bánt nejével és gyermekeivel. Az átok megfogamzott rajta.

Egyik csapás a másik után érte; jobbgyai föllázadtak s felperzselték a kegyetlen földesur virágzó birtokát. Dühök elől a tóba menekült, de lábai talajt veszítettek s ő maga a feneketlen mélységbe bukkott.

Allg három hete, hogy fiatal nejével együtt volt a tónál s elmesélte a történetkét, miközben a fűzfa lehajló ágához dőlt.

— Károly az Istenért, elszakad! — sópánkodék az asszony.

De Károly már ott dobálta magát a veszélyes mélység felett, míg René, a fiatal asszony rémtúlten sikoltozott.

Ő maga tréfának vette az egész gimnasztikát, de mikor csakugyan recsegnie kezdett az ág, hirtelen elereszté s villámgyorsan ugrott a partra, hol neje halotthalványan, egész tes-

tében reszketve simult keblére s szenvedélyes csókokkal borítá arcát...

Ah, ha sejtí vala hogy az egész tettetés, álnok szineskedés volt, semmi egyéb! Ha akkor lezubant volna a mélybe, most nem marezangolná szívét a megcsalás kínos érzete s nem kacagna gyalázatán az egész világ.

Egy hang közvetlen közelében fölbreszté. — Nagyságos uram!

A kastély ura feltekintett s az öreg vadászt látta maga előtt.

— Megtaláltatok? Kérdé nyugodt arccal, de dobogó szívvél.

A vadász szomorúan csóválta ősz fejét.

— Jól van, Balázs; ne is keresse tovább; nem érdemes azért az asszonyért; szólt szárazon s elfordult az öregtől, mert érzé hogy torkát irtózatoss fájdalom fojtogatja s szíve megszakadni készül. A vén szolga bánatosan nézett az összezsugorodott alakra, aki visszaesett korábbi lethargikus merengésébe. Nem is hallotta, mikor az öreg vadász részvételjes hangon odaszólt neki:

— Jó éjt, nagyságos uram!

Csak percek múlva tért magához. Kö-

45. §.

A számadásban mint kiadási tételek csak oly összegek szerepelhetnek, melyek a jóváhagyott költségvetésben felvett szükségletek fedezésére szolgálnak, azonkívül időközökben felmerülhetők szükségletek fedezésére újabb választmányi határozat szükséges. A költségvetésben nem foglalt sürgős kiadások elnöki utalvány mellett fedezhetők, de csak 100 frt erejéig s a történt utalványozás a választmánynak utólagosan bejelentendő.

46. §.

Az árvaház vagyona állhat:

- takarékpénztári betétekben,
- földhitelintézeti-, záloglevelekben és
- ingatlanokban.

47. §.

Az alapítvány és a többi alaptörvény elhelyezése, biztosítása és kezelése a választmány hatásköréhez tartozik, mely eljárásáért felelős.

48. §.

Minthogy az árvaház jövőjének biztosítása, — emberiségi, közmívelődési és nemzetiségi tekintetben hasznos működésének fokozása és minél nagyobb körre való kiterjesztése ezéjából tekintélyes pénzalap szükséges, az intézet vagyona a szigorú takarékoság követelményeinek megfelelőleg olyképen kezelendő, hogy összes jövedelméből az első 5 évben legalább 10%-t, a második öt évben 5%-t, harmadik öt évben 2%-t multhatlanul az alaptörvény gyarapítására fordítsák.

Ezen irányelv alkalmazhatósága tekintetéből az intézetbe felveendő árvák száma is a szükséghez képest korlátozható.

Az előkészítő bizottság 1890. évi december hó 29-én tartott értekezletéből.

Szily,
alispán,
a bizottság elnöke.

Benyovszky Manó,
tb. fő és I. aljegyző,
a bizottság jegyzője.

HIREK.

— **(Rendkívüli közgyűlés a városnál.)** A város törvényhatósága csütörtökön, e hó 12-én, rendkívüli közgyűlést tart. Ennek a közgyűlésnek egyik érdekes és főtárgya a belvárosi plébánosválasztás lesz, mely már nagyon is fölfokozta a közönség érdeklődését. Értesülésünk szerint — mivel Szauter Antal görögnyelvi plébános aligha fog reflektálni az állásra — utána eddig Magenheim Józsefnek, a plébánia eddigi derék adminisztrátorának van legnagyobb pártja. Jelölését a nagy közönség is örömmel fogadja, mert Magenheim — rövid itt működése alatt mint segédlelkész — meg tudta nyerni a hívőknek s az iránytadó

köröknek is a szeretetét. Ezen a közgyűlésen még nem jöhet tárgyalás alá a vízvezeték ügye, mert annak előkészítése még 3 hetet igényel s csak a jövő rendes közgyűlés fogja azt tárgyalni; e helyett kisebb folyóügyeket terjesztnek elő a rendkívüli közgyűlésnek.

— (A megyei árvaház helye.)

Kiválasztották s meg is vették azt a házhelyet, a hova a megyei árvaház épülni fog. Ez a hely az új katonakórház fölött levő szőlőterület, melyet legutóbb Sillay József birt s mely körülbelül három holdat tesz ki. A telket 3000 frtért vette meg a megye az árvaház alapjából.

— (A dalárda farsangi estélye.)

A „Pécsi Dalárda“ által farsang keddjén rendezendő tréfás estély műsora a következő: Műsor: 1. Borsszem Jankók, tréfás férfikar, zongorakísérettel (Nendtwich.) 2. Kiki megkapja a magáét tréfás magánjelenet (Steidl.) 3. Szlaviansky orosz daltársulatának föllépte, nemzeti öltönyben. 4. Nőe végrendelete, tréfás férfikar bariton solóval (Graner). 5. Két városi tanácsos, tréfás kettős (Muntze). 6. Veréb-pletyka, tréfás quartett (Lötti) 7. Myrtus virág, keringő, férfikar, zongorakísérettel (Strausz.) 8. Harminez év előtt, couplet (Hegyi-Bátor). 9. Bál, Haimann Lövyéné, tréfás férfikar (Koch). 10. Francesca da Rimini, Opera seria is uu attó. Personaggi: 1. Lanciattó Malatesta. 2. Francesca da Polenta, sua sposa. 3. Paulo, fratello di Malatesta, et amante di Francesca. 4. Porcò, maestro del case. Musica dell Signore Caroló Konradino. Belépti-díj személyenkint: előreváltva 1 forint, este a pénztárnál 1 frt 20 kr. Jegyek előre válthatók Valentin Károly fia és Domján Izidor könyvkereskedéseiben.

— **(Kinevezés.)** A kereskedelmi miniszter Kovácsffy Kálmán helybeli I. oszt. kir. mérnököt III. oszt. kir. főmérnöké nevezte ki.

— **(Ügyvédi nyugdíjalap)** létesítését hozta szóba a pécsi ügyvédi kamara f. hó 1-én tartott gyűlésén Jobst László dr. Az eszme oly szép és megvalósítása annyira kívánatos, hogy megpendítése méltán ébresztett figyelmet mindenfelé. Jobst dr. hosszabb beszédben fejtegette ki álláspontját a javaslatba hozott tagdíj-emelés ellen s ráutalt e helyett egy ügyvédi nyugdíjalap hiányára. A tagdíj-emelés folytán származó többlet a javaslat szerint az ügyvédi segélyalap gyarapítására fordíthatnák. E helyett Jobst a nyugdíjalap létesítését ajánlja, melynek feladata volna a munkaképtelen ügyvédek, illetve ezek özvegyeinek és árváinak segélyezése. Az indítvány általános helyeslésre talált, de mivel napirendre nem volt kitérve, az elnök rendkívüli közgyűlésen kívánja azt tárgyalni s egyszerűsített bizottság kiküldését ajánlja, mely az eszmét bővebb vita tárgyává tegye. Az indítványt elfogadták. Ugyancsak e gyűlésen olvas-

ták föl a titkári jelentést is, melyből kitérnek, hogy az elmúlt évben 528 folyó ügy, 435 fegyelmi ügy s így összesen 963 beadvány érkezett be, melyek az év végéig el is intéztettek. Az év folyamán 3 köz-, 34 bizottsági, 13 fegyelmi gyűlést és 5 fegyelmi végtárgyalást tartottak. A kamarának az év végéig 195 ügyvéd volt tagja, ügyvédjelölt 45. Ügyvéd beiratott 8, töröltetett ugyanannyi. Ügyvédjelölt beiratott 17, töröltetett 22. Fegyelmi panasz beérkezett 60, a múlt évről maradt 13. Elintéztek 57 ügyet. Az év végén elintézetlen ügy volt 16. A megtartott 5 fegyelmi végtárgyalás közül 4 esetben beigazolták a bűnösséget s írásbeli megrovást alkalmaztak. — A gyűlés a jelentést tudomásul vette.

— (A gyertyaszentelői vásár)

sikeréről hivatalos helyről is kaptunk adatokat, melyek igazolják, hogy ez a vásár egyike volt a legjobbaknak. Kötetett összesen 755 kötés. Lovakat különösen olasz vásárlók kerestek, kik Milanóba és Mantuába szállítottak el sok lovat. A szarvasmarha szintén nagy áron kelt el, különösen a steier-fajuakat fizették meg jól. Legtöbbjét a szegedi szeszgyár s más alföldi czégek vitték el; s a kereslethez képest a fölajtott állatok száma még kevés is volt.

— (A királyi táblák.)

Hir szerint az újon szervezett királyi táblák május hó 4-én fogják megkezdeni működésüket. A pécsi kir. tábla épületénél most dolgoznak a berendezésen.

— (Reményi Ede)

e hó 11-én rendezte a londoni Albert Hall-ban harmadik és utolsó hangversenyét. Onnan Berlinbe utazik, hol Széchényi gróf osztr. magy. nagykövet soiréet rendez tiszteletére. Reményi e hó 17-én érkezik Budapestre és három napig marad a fővárosban, ahol egyetlen hangversenyét márczius hó 4-én tartja meg a vidám termeiben. Vidéki körutját Egerben kezdi el. Pécsi hangversenye márczius hó 15-én lesz a „Hattyu“ nagytermében. Jegyek az igen érdekes hangversenyre már ma kaphatók Valentin Károly fia könyv- és zeneműkereskedésében 3 frt 50 kr., 2 frt és 1 frtjával. Reményi magyarországi körutja április 12-én ér véget. A husvétet Reményi családjával együtt Budapesten tölti.

— (A vízvezeték ügye.)

Zellerin Mátyás, a pécsi új vízvezeték tervezője a héten tárgyalt személyesen és Szepessy mérnöke által a terv és költségvetés fölött a különböző bizottságokkal. A vízvezeteki szakbizottság előtt Zellerin tetemes engedelményeket tett az arra nézve, míg a bizottság maga is törölt egyes oly tételeket, melyeket egyelőre szükségtelennek-

rűlnézett, hogy elbocsássa az öreg vadászt, de a „Balázs“ szóra már nem felelt senki.

Egyedül volt gyötrő keserűségével, tengerbánatával...

Öreg este volt már s a tépelődő férfi most látta csak, hogy az égbolton fekete felhők gomolyodtak; nagy, sulyos esőcseppek hullottak a tó vizére s a hirtelen támadt szélől a parti fűzes inogni, suhogni kezdett rejtelmesen...

Nemsokára zuhogni kezdett az eső s a férfi fődetlen fővel sietett visszafelé a park sűrűjében; a zápor csak úgy szakadt reá s mire beért a kastélyba, ruhája csurom viz volt.

Mintha a legterhebb munkát végezte volna, olyan elcsigázottaknak, olyan meggyötörtnek érzé tagjait.

Világot gyújtott a szobában, s amint a nagy velencei tükörbe tekintett, megdöbben a benne látott zavaros tekintettől, dúlt ábrázattól — saját képmásától; arczsontjai kiszüggeltek; arczszíne sápadt, haja csapzott volt.

Kimerülten a kerevetre hanyatlott s emésztő halálvágy szállta meg szívét.

Minő vonzóereje van az életnek reá, nyomorult, ha az, akinek láttára forrásba jött vére, akit lelkére imádott — ott hagyta őt.

— Eh, szakítsunk véget e töprengésnek. Felkelt s lekasztá pisztolyát. Gondosan megtöltötte s szívének irányozta.

Egy perc s szíve megszűnik dobogni, fájni, szenvedni...

De ajtaja előtt kaparás hangzott s halk nyöszörgés. Neszelt. Mély csönd; érzéki csalódás lehetett az egész... gondola.

Egész testét forró láz gyötörte, agya kábult volt, keze reszkedett s mikor újra kezébe vette az eldobott pisztolyt, érezte, hogy keze nem biztos.

Pedig biztos halált akart.

Ekkor kis üvegesét vett elő szekrényéből. Megrázta a benne levő kékes folyadékot s néhány csöppöt öntött egy kanálra a szájához vitte...

De ime, az előbbi zaj ismétlődött az ajtó előtt; ugyanaz a türelmetlen kaparás, ugyanaz a fájdalmas nyöszörgés.

Tehát mégsem volt csalódás. Türelmetlenül tépte föl az ajtót s ime a nevével egy azon nap eltűnt kutyája sántikált a szobába. Lábán nagy sebből vérzett a szegény állat, s kinosan nyöszörögve terült ura lábai elé. A férfi, ki egy percczel előbb a halálra készült, elfeledte öngyilkossági szándékát, mikor

a szegény állat okos szemével olyan fájdalommal nézett urára, mintegy segítséget kérve tőle...

Szíve megindult. Karbolos vattát tett a sajgó helyre s gondosan bekötözte a kutya sebéit. Ez hálásan nyaldozta piros nyelvvel urának kezét, aki letérdelt a kis nyavalyás állat mellé; gyöngéd részvétellel simogatta bozontos fejét s szeretettel ölelé magához nyakát.

— Raphael, szegény kis állatom, te hát csak visszajöttél!

Raphael, a megsebzett hű állat lehunyott szemekkel hevert ura előtt, csak időnként készte fájdalma hangos ugatásra.

— Szegény kis dögöm, nem félj, nem hagylak meghalni. Melletted maradok, ápolni foglak. Hiszen te hű maradtál hozzám... neked jobb szíved van, Raphael, annál az asszonytól...

Daczos keserűség férközött szívébe, hirtelen megragadta az üvegesét, reátiport, hogy izzé-porrá zuzódott s a mérges folyadék szétfolyt a szőnyegen...

— Nem, nem érdemes meghalni azért az asszonyért! mormogá csöndesen keserűen...

Székely Imre.

nek talált, s ez által összesen 13 ezer forinttal olcsóbb költségvetésben állapodtak meg Zellerinnel, mint a hogy a legutóbb benyújtott jegyzékben az kitüntetve volt. A pénzügyi bizottság is tárgyalta az ügyet, a jogügyi pedig fölhívta Zellerint, hogy a többféle pótlásos költségjegyzék helyett nyújtson be egyetlen teljes költségvetést, a minek az alapján megköthessék a szerződést. Ez mintegy két heti munkát igényel s csak akkor készítheti elő a vízvezetési nagy bizottság a közgyűlés elé az ügyet. A vízvezeték létesítésére szükséges pénzt valamely hazai nagyobb pénzintézetből veszi föl kölcsönre a város, és pedig a pénzügyi bizottság számítása szerint 5 és fél százalékra; de remélhető, hogy 5 és egynegyed százalék mellett kap a város pénzt. A kölcsön 50 év alatt törlesztetnék le. A vízvezeték létesülésének első éveiben valószínűleg némi adóemelés is válik szükségessé; de úgy hiszik hogy a vízvezeték már az első 3 évben kifizeti magát s akkor az adóemelés is meg fog szűnni.

— **(A városház újjáépítése.)** E czim alatt irtunk minap a városház kiépítését, átalakítását és renoválását célzó tervről. Elmondtuk észrevételeinket, elismertük, hogy a belső berendezés mintaszerű, s hogy egyes részeiben a külső is csinos; megróttuk, hogy a külső díszítés nagy része — a terv szerint — hiával van az izlésnek s egyéb építészeti követelményeknek sem igen felel meg. A „Fünfkirchner Zeitung“ aztán nekünk rohan a legutóbbi számában s a kicsinyítő gúny hangján ad nekünk oktatást, hogy tulajdonképpen milyen is lesz az a városháza s hogy örüljünk, hogy végre Zsolnaynak, a kiváló majolika-gyárosnak is alkalma lesz művészetét saját szülővárosa egyik monumentális épületén bemutatni. Mivel ennek a megrohanásnak két része van, mi is két részben felelünk. Hogy a városházának a külső díszítése — a mint tervezve van — milyen lesz: tetszetős e vagy sem, ez izlés dolga. Mi meg vagyunk elégedve a magunk izlésével, de tiszteljük a másét is, s tisztelnők a „Fünfkirchner Zeitung“-ét is, ha t. i. volna neki; hanem úgy látszik e nélkül szűkölködik. Amit mi — az izlés dolgában s ezt hangsúlyozzuk — mondottunk, azt fön-tartjuk ezutánra is; ebben ítéljen majd az építkezési szakbizottság, hogy melyikünknek van jobb izlése. Ezt mi ketten nem dönthetjük el. De a mit nem mondottunk, azt nem tarthatjuk fön továbbra s ez az, ami a Zsolnay művészetére való czélzást illeti. Zsolnayt mi egy szóval sem érintettük. Ő itt — mint műalkotó — másodsorba jön, mert a ki ez esetben vele valamit tervez: az a tervet készítő építész. Nem a Zsolnay izlése van azon a terven, hanem az építő vállalkozóé. Ha Zsolnaytól függne, ő kiváló izlésével úgy földiszítené azt a városházát remek munkáinak tárházából, hogy utána senki különben. S mi nem is erről szólottunk, mi nem is Zsolnayt kicsinyítettük. Olyan nagy ő, hogy ez lehetetlen is volna, sőt tessék végignézni évfolyamainkat: nem mi emlegettük-e őt tán a legtöbbször, mindig tele büszkeséggel, mint patrioták a város szülöttje iránt s tele elismeréssel a művész iránt. Arról ő nem tehet, hogy a tervező a kiugró risaliton kívül, az oldal-falakon, nem ad neki teret a díszítésre s azt csupaszon hagyja. A risalit díszítése pedig hogy szép, azt elismertük mi is, vagyis az szép egyedül az új terv díszítésén, a mit a Zsolnay majolikája fog díszíteni. A ki ebből roszakaratot magyaráz ki s a helyi ipar és művészet degradálását, az impressionista, a ki az első olvasás hevében jól-rosszul fölfogott szavak hatása alatt alkot magának ítéletet az olvasottak fölött. A „F. Z.“ azt újságolja különben, hogy a risaliton kívül az oldalfalakat nem vonják be Zsolnay-

féle lemez-burkolattal. Nos ez nem változtat semmit a dolgon — sőt épen ez bizonyítja, hogy a mi cikkünk nem a Zsolnay gyártmányai ellen irányult — mert akár bevonják, akár nem vonják be a falakat, ha azokon a falakon egyébként semmi díszítés nincsen — amint-hogy ez a terven nincs — hát az csak csupaszon marad. Most tehát csak azzal a különbséggel lesz csupaszon, hogy a mi értesülésünk szerint a Zsolnay-féle egyszerű lemezburkolat mellett lett volna, most meg a „Fünfkirchner Zeitung“ értesülése szerint a nélkül, valószínűleg egyszerű vakolat mellett, lesz csupaszon. Hanem mindenképen csak meztelen és izléstelen marad biz' az.

— **(A vörös-kereszt egyesület álarozos bálja.)** Szükiben vagyunk az idén a mulatságoknak, de annál jobban sikerülnek a rendezettek. E sikerült mulatságok közé sorolhatjuk — már t. i. ha az anyagi sikert vesszük — a szerdán megtartott álarozos bált is, melyre furesábbnál furesább maszkok jelentek meg s jól rosszul kigondolt furtangjaikkal, a páholyokban ülők és a köztük forgolódo czibilek és nem czibilek kíváncsiságát a legfölsőbb fokra csigázták. De aligha keltett valaki nagyobb érdeklődést, mint a fehér dominó és volt csinosabb, mint a markotányosnő, ki a szegény ellankadt hadfiakat kínálgatta bódító nektárral; aztán a doktorné, ki mindenkinek jó tanácsot adott és a postás nők, kik a kiválasztottaknak szerelmes levelekkel kedveskedtek. Tót legények, öreg puttanyos anyóka, lepke, éj, kriszkindli, elzászi lány, kéményseprő, lengyel nő, halász leány, telefon hordár, perezses, jósló stb. aztán meg a különféle rendű, rangú, alaku és színű dominók igyekeztek a lármát növelni. Éjfél után a páholy-közönség egy kis része és azon maszkok, kiknek nem volt érdekükben kilétüket titokban tartani, tánczra perdtültek, melyhez a zenét a katonazenekar és Farkas bandája szolgáltatta. A mulatság 3 óra után ért véget.

— **(Véletlenül agyonlőtte.)** A „Luftkoloniában“ a kis 12 éves Walla Máriát, ki nagybátyjánál, Schalla Antalnál tartózkodott egy Dezső nevezetű legény, e hó elsején, egy egyszövű hátultöltő vadászfegyverrel, mely valamiképp elstült kezei közt, agyonlőtte. A kis leány holttestét Kaufmann dr. bányatelepi orvos és t. b. járásorvos boncolta föl s azt konstataulta, hogy bár a lövés sebe is életveszélyes volt, amennyiben a véredényeket megsértette, de a roppant ijedtség nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a halál rögtön bekövetkezett.

— **(Lakodalom akadályokkal és kalandos véggel.)** Furcsa az eset, de megesezt, s erről beszél most a fél szigeti külváros. Mert ott történt a dolog, annak az országutján levő egyik házban. Lakodalom volt készülöben. Délutánra volt tervezve az esküvő, amihez természetesen ünneplős czipő is kell, s hogy legyen, hát a lakodalomra készülő házból elküldtek egy asszonyt a „Mödlingi czipőraktár“ pécsi üzlet-helyiségébe czipőkért. Az asszonynak az volt a megbízatása, hogy egy itteni jó hírnevű család nevében (mely azonban a budai külvárosban lakik) rendeljen meg 4 pár czipőt. Az üzletben kiadtak 4 czipőt mintának, mindenik párnak az egyik darabját. Kevés vártatva visszajön az asszony s kéri a másik felét a czipő pároknak. A jó név emlegetésére kiadták a teljes 4 pár czipőt s az asszony elstietett velük. Az üzletben alkalmazott szolgálta azonban délután kisütötte — ismervén a boltban járt asszonyt — hogy az a czipőket nem amaz emlegetett családhoz vitte s azzal a névvel egyszerűen visszaélt. A czipőraktár főnöke rögtön bejelentette az esetet a rendőrségnek, a honnét rendőrt küldtek ki az üzletszolga által jelzett házhoz. Ott épen készültek az esküvőre. A lakodalmas nép együtt volt, mikor a szolgálta a rendőrral belépett s a czipőket követelte. Mit volt mit tenni — mivel a czipők árát kifizetni nem tudták — le kellett vetni az ünneplős czipőket, még pedig rendőri karhatalom közbenjötté mellett. A régi czipőkkel helyre pererált lakodalmas menet — aztán mégis csak elindult nyolcz bérkocsin, ahogy a divat kívánja, a templomba. Az esküvőn nem történt semmi baj, hanem utána új kellemetlenség zúdult a lakodalmas házra. A bérkocsikat ki is kellett fizetni. Erre a költségvetési tételre azonban nem akart fedezet kerülni, a mit a

fiakeresek ellenben erősen sürgöttök. Nagy lármát keletkezett ebből, a mire összeszaladt az esküvők látóival iránt kevésbé fogékony része is az „óh nép“-nek. Hosszas jegyzékváltás után a fiakeresek is hozzájutottak a pénzükhöz; ki kellett őket fizetni, nem lehetvén a fiakert egyszerűen levetni, mint a módos czipellőket. A lakodalmas nép — eanyi herceze-hurca után — végre a jól megérdemelt vacsorához ülhetett. Eddegltek, iddogáltak, mulatoztak is kedvük szerint. Ugy éjjel tájban eltűnt az egyik vendég a mulatozók közül. Ez föl sem igen tűnt senkinek. De már hogy a menyasszony is eltűnt, a jó Ég tudja hova, ez már igen is föltűnt, mert a vőlegény a mulatozók között vala. Keresni menének tehát a myrtus-koszorus menyasszonyt, s míg azt sokáig keresék vala, időközben megter az előbb eltűnt férfi vendég, a kit is az ott lévő férfiak — előbb összenézvén — egyértelműleg megragadának, földre teperének és jól meggyomrozták. A menyasszonyt a temetőnél lelték föl a keresők. Hogy mit siratott, s egyáltalában siratott-e valamit: nem tudta elmondani krónikásunk.

— **(A pécsi magán-tornatársulat)** folyó hó 1-én tartotta a Scholz-téle sörc-arnokban pompásan sikerült jelmez-tánczestélyét, a mely siker bizonyítéka, hogy a négyeseket több mint száz pár tánczolta. Ez estélyen nagy számban jelentek meg úgy a nők, mint a férfiak csinos jelmezekben. Emítést érdemel ezen társulat működése a csoport-tornászati terén, a mely érdekfeszítő mutatványokat a közönség nagy tetszéssel fogadta; inden egyes csoportozat-cyklus hosszantartó tapsot aratott. A jelenlevő közönség a legjobb emlékekkel reggel hagyta el a termet. — Az estély sikerének főérdeme Trebitz Ottó elnöke és Hemmerich Károly tornatanáré, kiket buzgó fáradozásukért dicséret illet. — Csak a vendéglős ellen ismétlődtek az idén már többször hallott panaszok, úgy az ételek drágasága és az italok élvezhetlensége, mint a rosz kiszolgálás miatt.

— **(Farsang a vidéken.)** A „sásdi társaskör“ helyiségében kedélyes farsang-est folyt le e hó 2-án. A kör néhány tagja, pécsi erők közreműködésével, tréfás dal- és zeneestélyt rendezett a kör tagjai számára, kik a helyiséget teljesen megtöltötték. A műsor részben mulatató, részben élvezetet nyújtó volt. Kaufmann Lajos (a pécsi dalárda farsangestéinek is derék komikusa) mókáival, Schwarz J. járásorvos kedélyességével, Selényi Antal pompás maszkjával állandó kacagásban tartotta a közönséget. — Másrészt komoly élvezetet nyújtó volt Scheurer Károly joghallgató (hegedű), Wész Albert (zongora) és Lázár István pécsi zenetanár (gordonka és hegedű) — gondos és összevágó játéka. Különösen Lázár István aratott sok és megérdemelt tapsot, ki mint a berlini akadémia volt növendéke valóban bevégzett technikával kezeli a cellot és hegedűt egyaránt s a művésszé avatás oltárának az első lépcsőjén áll. A fiatal, tehetséges zenetanárt — kinek különben Pécsen szép számmal vannak már tanítványai — ajánljuk a közönség figyelmébe. — Levelezünk végül dicsérettel emliti Tarnóczy Lajos utibiztost, aki a szinpadot izlésesen állította föl s csinnal készítette a szükséges díszleteket.

— **(A forgalmi akadályok és a póstaigazgatóság.)** Hogy a f. é. január hóban, hóesések által előidézett gyakori vasuti forgalmi akadályok minő mérvben vették igénybe az itteni posta és táviratigazgatóság, valamint a hivatal személyzetének munkaerejét, és hogy minő fokozódott tevékenységet kellett, főként távirati uton, kifejtienie, hogy a postaközlekedés az egész igazgatósági kerületben, az akadályok dacára fentartassék igazolják a következő adatok is: a pécsi kir. távirat hivatalnál január hóban az ismert forgalmi akadályok ideje alatt, a posta-szolgálat s így közvetve a nagy közönség érdekében 451 drb. hivatalos illetőleg postaszolgálati távirat adatott fel 21,965 szóval és 648 drb. ily távirat érkezett be 14,421 szóval az összes váltott táviratok száma tehát: 1099 drb. 36,386 szóval, mely minden akadály nélkül bonyolítottatott le. Mind ez egyébiránt főként azon szerencsés körülménynek köszönhető, hogy az egész idő alatt, a pécsi igazgatóság területén, a táviratvezetékek épségben maradtak s az összeköttetés zavarra nem volt, a mi a vasuti forgalmi zavarok kellemetlenségeit bizonyára kissé türethetőbbé tette.

— **(„A dárdai polgári egyesület“)** f. évi január hó 31-én a casino nagytermében

zártkörű tánczestélyt rendezett, mely — mint levelezőnk írja — ugy anyagilag, mint erkölcsileg a legfényesebben sikerült. Kellemes benyomást keltett a szemlélőre a polgárok nemes egyszerűsége, keresetlen finomsága, fesztelen jókedve a legszigorubb illetani szabályok között. — Nincs az az elite-bál, melyben minden tekintetben oly rend, finomság s noblesse uralkodott volna, mint ezen — legnagyobb részt jómódu iparos-polgárok s kisebb hivatalnokokból álló — egyesületnek tánczvizalmán. A bálanyai tisztet Bihari Benőné az egyesület szerett elnökének neje viselte, kinek a figyelmes rendezőség remek csokrot nyújtott át belépésekor, a zene meg rézendített a csárdásra, melyet a német polgárság ép oly lelkesen tánczolt mint a magyar. A cigány belefáradt a muzsikálásba de a fiatalok fáradhatlanul járták a tánczot reggeli 7 óráig. Megjegyzi levelezőnk, hogy a dárdaí — úgynevezett — intelligencia távollétével tündöklött s az az egynehány úr, ki ott volt a „noblesse oblige“ követelményének akkép vélt megfelelni, hogy a lehető leghétköznapiasabb ruhában, féltizenkettőkör jött föl. A dárdaí polgárság méltán zokon vette az intelligenciától.

— **(A sorozás sorrendje a megyében.)** Az 1891-ik rendes sorozás Baranyavármegyében és Pécs sz. kir. városban a következő sorrendben fog történni: Márczius hó 2-től bezárólag 7-éig Mohácson. Polgári elnök: Német Lipót, polgári orvos Dr. Serly Sándor. Az elővezetendők száma 670. Márczius 9-től bezárólag 16-áig Dárdán. Polgári elnök: Kissfaludy Pál. Polgári orvos: Dr. Jelasich Károly főorvos. Az elővezetendők száma 752. Márczius 18-től bezárólag 24-éig sorozás Siklóson. Polgári elnök: Országh Lajos. Polgári orvos: dr. Troll József járásorvos. Az elővezetendők száma 686. Márczius 27-től bezárólag ápril 4-éig Pécsvaradon. Polgári elnök: Driesz Lajos. Polgári orvos: dr. Schlezinger Dávid járásorvos. Az elővezetendők száma 636. Április 5-től bezárólag 9-éig Pécs városában tartják a sorozást a pécsi illetőségtekkel. Április 10-től bezárólag 14-éig sorozás Pécsen a pécsi járásra nézve. Polgári elnök: Otcoska Géza. Polgári orvos: dr. Trixler Rudolf járásorvos. Az elővezetendők száma 555. Ápril 16-tól bezárólag 20-áig sorozás Szt.-Lőrinczen. Polgári elnök: Nadossy Kálmán. Polgári orvos: dr. Rameshoffer Sándor főorvos. Az elővezetendők száma 600. Ápril 22-től bezárólag 29-éig sorozás Sásdon. Polgári elnök: Szily János. Polgári orvos: dr. Stein Ferencz járásorvos. Az elővezetendők száma 965. Egyik vagy másik polgári elnök akadályoztatása esetén a polgári elnöki teendőket az alispán esetleg helyettese a főjegyző fogja elvégezni. **Az utóállítások** május hótól kezdve, minden hó 5- és 20-án, ha e nap vasár vagy ünnep napra esik, a reá következő napon fognak Pécsen a cs. és kir. 52. számú hadkiegészítő parancsnokság helyiségeiben megtartatni.

— **(Rövid hírek.) Szombathely** városa a „Dunántúli közművelődési egyesület“ örökös tagjai közé lépett 1000 frttal. — **A csabai népbank bukásához.** A békés csabai népbank sikkasztó pénztárosa, Launer Károly meghalt a börtönben. Midőn tetemét a kórházba vitték, az elkeseredett tömeg leköpte koporsóját. Halála agyvelőgyulladás következménye s nagy akadály a vizsgálatra. — **Sztrájk.** A bécsi cipőgyárak munkásai — számszerint 12000-en — néhány nap óta sztrájkolnak. — **Földrengés.** Jáva szigetén január 12-én nagy földrengés volt. A kínai városrészen majdnem minden ház összeomlott. Sok ember elveszett. — **Uj fegyver.** Cei olasz tiszt puskát mutatott be az olasz kormányának, melylyel 200-at lehet löni egy perc alatt.

— **(A pécsi sertéshizlaldában)** f. hó 5-én a sertés állomány: 942 drb kövér, 545 drb félkövér, 351 drb sovány, 11 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—45 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 30—32 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 6 frt 20 kr. m.-m., árpa 7 frt 20 kr. m.-m. Darálás 50 kr. mm.

ORSZÁG-VILÁG.

Az osztrkok agitációja Baross ellen még mindig tart, míg hazánk minden vidékéről az elismerő és köszönő nyilatkozatok legióival árasztják el a vasminisztert. A budapesti tudó-

mány- és műegyetem polgárai egyesülve nagy tüntetést akartak rendezni Baross mellett s a rendőség, jóllehet az engedélyt megadta, az utolsó perczen szokott tapintatlansággal betiltotta a mozgalmat. Az ifjuság intéző bizottsága a tervezett gyűlést — a Nemzeti szállóban — mégis megtartotta, s itt nyilatkozatot boesajtott ki, melyben egyrésztől határozottan visszautasítja az osztrák támadást, másrésztől tiltakozik a rendőség erőszakos és tapintatlan eljárása ellen. — Érdekes lesz fölemlíteni, hogy az egyetemi és műegyetemi ifjuság egy része ellen mozgalmat indított. Ezek kijelentették, hogy azon minisztert nem fogják ünnepelni, ki csak minap fitymálva emlegette márczius 15-ikét s az aradi vértanúk szobrának leleplezésénél saját találmányát, a zónát, ép oly kevéssé vette igénybe, mint minisztertársai. A faklyákra begyűlt összeget — mint kijelentették — márczius 15-ének megünneplésére fogják fordítani.

Opportóból katonai zendülés híre érkezik. Három ezred lázadt föl mindössze 6—8 tiszt alatt. A zendülők január 31-én megszállták a városházát s kitűzték arra a republikánus lobogót. Alves Veiga ügyvéd pedig republikánus direktoriumot alakított, melybe egy főbíró és egy nyugalmazott tábornokot is beválasztottak. A zendülőket szétverték, s néhány nap mulva az elmenekült Leita kapitányt, a fölkelés értelmi szerzőjét Albergariában elfogták. A zendülés áldozata 50 halott és mintegy 200 sebesült. A rögtönítélő bíróság már összeült.

Belgiumból is újra érkeznek forradalmi hírek. A brüsszeli helyőrség milicziájának legutóbb behívott két korosztályát nem szabad-ságotlák. Az e miatt elégedetlen legénység febr. 1-ére gyűlést hirdetett a Luxemburg téren, de a felsőbb katonai hatóság szétugrasztotta őket. Az alkotmányrevízió tárgyában is újabb mozgalom indult meg. Van der Smissen báró, nyugalmazott tábornok s a király adjutánsa az „Etoile Belge“-ben a revízió mellett nyilatkozik, s a nevezett lap egy másik cikke fölszólítja a királyt, hogy legyen igazságos a nép iránt s gátolja meg egy belga kérdés keletkezését. A hangulat nagyon izgatott, a hadseregben egyre nagyobb tért hódít a szóczialista szellem.

Europa több államából miniszterválságok híre érkezik. Legmeglepőbb ezek közt az, mely Rómából Crispi bukását jelenti. A vaskezü olasz miniszterelnök, a hármasszövetség legerősebb oszlopa áldozata lett egy kis adóemelési javaslatnak. Crispi leszavazták s ő még január 31-én benyújtotta lemondását. A király hir szerint még ma sem határozott, de nem tartják valószínűnek, hogy újra Crispi fogja megbízni a kabinet alakításával. A hármasszövetség a párisi „Gaulois“ szerint Crispi távozása folytán erősen megingott. A „Corriere della Sera“ szerint pedig a miniszter bukása a Vatikánban határtalan örömet okozott.

Dunajevszky osztrák pénzügyminiszter is megbukott. Helyébe Steinbach dr. lön kinevezve.

Hasonló miniszterváltozás ment végbe Szerbiában is. Gyája belügyminiszter beadta lemondását. Utóda Milosavljevics államtanácsos lett.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Panasz.

Szegény János-utca! Mennyi pátronusa van az égben, a városházán ennek a keskeny kis utcának és mégis hogy el van hanyagolva. Télen havas, jeges, nyáron poros, mocskos, sáros. Óh! aranyszáju szent János! tekintsd le ez utcára, hogy ne legyen oly elhagyatott, árva; vagy óh! nagyságos kir. tanácsos polgármester ur, a ki szintén lévén Nepomuki szent János, vegye oltalmába az utcánkat. Semmi vigasztalás, semmi remény. Hiába fohászokodom a szentekhez; minden szentnek maga felé hajlik a keze. Mit tévő legyek? Megyek a rendőr főkapitány urhoz, a ki a köztisztasági adóból vásárolt csákányokat, seprőket s egyéb élő és holt tisztogató szerszámokat a háztulajdonosok birságotgatása által akarja a kopártól megóvni. A főkapitány ur azt mondta, hogy ne zavarjam a birságotlás magas élvezetében, neki semmi köze a János-utcahoz, ő nem János; menjek — Herbert Jánoshoz. Üdv neked János! Hazánk élő vértanuja, te Jánoski-mártir, te fogsz megmenteni. Rohanok hozzá s a vészharang két-

ségbejött hangján panaszkodtam el neki a veszedelmet, mely házikómat fenyegeti. Két évén át nem tisztogatták a János-utczát; az 1890-iki és 1891-iki óriási havazások 2 lábnyi magasságban földtek be az utat, az utcái vízfolyást. Most, hogy az olvadás beállt; árvíz-veszély fenyeget. A 8-as számú ház udvara alacsonyabb az utca hóhegységénél s az olvadó hó-lé beömlik az udvarba s valóságos tenger támad. A cseléd a sütő-teknyőn evez ki a konyhából a fakamarába fáért. A pincze dűledez, a falak repedeznek! Szörnyű látvány! A ki nem hiszi, nézze meg s megfog róla győződni. Mi lön erre a felelet? „Nem lehet!“ S ha kérdi valaki, hogy miért nem lehet, hát erre is van kádeucia. Azért nem lehet, mert már úgy is sok pénzébe került a városnak a hó-hordás. Förster biz. tag ur, dr. Jobszt László biz. tag ur, dr. Koharies Károly tisztí főorvos ur, stb. bizottsági tag urak háza előtt nincs hó. Én pedig nem lévén sem biz. tag, sem városi „fő-ur“, várhatok míg majd az eső elviszi a házam elől a havat, lehet, hogy a házamat is elviszi vele, de hát: ki tehet róla, miért nem születtem — befolyásos város-atyának, majd lett volna a víznek lefolyása! Bezzeg tiszta volt a János-utca, a mikor még a „Pécsi Figyelő“ szerkesztője voltam s a „Pécsi Figyelő“ szerkesztője a János-utczában volt; mert attól tartottak, hogy ha nem tisztogatnak, hát én találok őket tisztogatni. Most is csak a „Pécsi Figyelő“-höz fordulok, mint a közrend s köztisztaság lelkiismeretes őréhez s megkérem a t. szerkesztőjét, vegye föl panaszomat, talán végrevalahára újra eszükbe jut, hogy — János-utca is van a világon.

Pécsen, 1891. február 5-én.

Hazaifias tisztelettel

Várady Ferencz.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Baranyai nóták** czim alatt Albert István baranya-vaszari tanítótól jelent meg két csinos népdal Nádor Kálmán budapesti zeneműkereskedő kiadásában. A baranyamegyei szépeknek följánlott nótá ára 60 kr., s haphatók a szerzőnél is B. Vaszáron.

* **A „Gyakorlati kereskedelmi tudományok“** 74. és 75. füzetét átolvasva, örömmel látjuk a gazdag tartalmat, melyet a nagy nemzetek hasonló irányu irodalmi közlönyeiben is vajmi ritkán találhatunk. Nálunk hol a kereskedelem és ipar még csak a fejlődés korszakában van, hézagot pótol e folyóirat, s éppen azért nem tudjuk eléggé melegen ajánlani az érdeklődő szakkörök figyelmébe. Az utóbbi füzetekben is a már régebben megkezdett „pénzügyi üzletvitel“ és „kereskedelmisimé“ cz. művek folytatódna egy-egy iven, míg melléklapjai gazdag tartalmakkal és a könyvvitel, levelezés és kereskedelmi számtan tanulása terén adott hasznos utmutásaikkal tűnnek ki. A folyóirat Záchár Gyula tanár (Bpest II. fő utca 11. sz.) szerkesztésében jelenik meg.

KÖZGAZDASÁG.

A faiskola kezelőjének téli munkaköre.

A „Néptanítók Lapja“ ezévi 5-ik száma Liebbald Béni fatenyésztési vándortanító szakavatott tollából a következő hasznos utasítást hozza:

Semmi sem igazolja a látszat képe csalóka voltát jobban, mint azon körülmény, hogy ráfogták a télre, miszerint évada alatt a természet pihen. Ebből aztán sokan azt a következtetést szeretik levonni, hogyha már a természet pihenőt tart, miért ne pihennek annak szolgája, a gazda is.

Pedig hát az egész dolog voltaképp játszi délibáb. Mást mutat mint a mi tényleg van.

Valamint az örökös körforgásban sem pihenés sem pauza nincsen, ép úgy a természet nagy műhelye szünetelést nem ismer. A látszat nagyon is csalóka képet mutat, a mennyiben hólepel és jégkéreg alatt is, szakadatlan munkásságot folytat. Ha tehát a természet példáját követni akarjuk, úgy tevékenységünket télente sem szabad megszakítanunk, hanem rendszeres és jól átgondolt tervezet szerint munkaprogram-munkát folytatnunk kell.

Megkezdjük pedig téli munkánkat a nemesítő vesszők szedésével. (Szándékosan nem nevezük galyának, mert ezalatt nemesítésre már alkalmatlan két éves hajtást értünk.) Azon ismert körülménynél fogva, hogy a cseresznye- és barack-félék már korábban megkezdik tavaszi nedvzárlásukat, első sorban is tehát a kőmagvak féleségeket látjuk el magunkat. Alma- és körteféle lágymagvak a végére halaszthatók, de mindazonáltal mindig még nedvzárlás előtt szedendők. Az oly vesszőkben, a melyek már megindult fáról vétettek, a nedv — eltartás közben — megsavanyodik s így a vessző-nemesítésre alkalmatlanná válik.

Az ojtóvesszőszedést lehetőleg száraz és derült napokon ejtsük meg, midőn a fákat sem dér, sem zuzmara nem fedi. Főszabály gyanánt szolgáljon, hogy csakis egészséges fákról szedjük a nemesítő vesszőket, továbbá lehetőleg a deli oldalról s végül mindig oly ágrészből, amely már gyümölcsöt hozott. Ezen utóbbi körülmény azért érdemel figyelmet, mert a tapasztalás azt mutatta, hogy az ilyen vesszők után a termékenység korábban szokott beállni, vagy mint mondani szokták — a fa korábban fordul termőre.

A szedett vesszőket aztán néhány óráig szabad levegőn száradni hagyjuk, azután pedig nem és faj szerint csomókba kötözve és névvel ellátva, fagymentes száraz helyen vagy szellős pinczében rézsutosan homokba vermelve, teszszük el használatig.

Egy további folytatolagos munka a magvak beszerzése és rétegezése. Nagyon sok a panasz, hogy a magkereskedőtől vásárolt gyümölcsmagvak csiraképtelenek, vagy legjobb esetben alig kel ki néhány szál. Nem mondunk ellent, sőt elhiszük, hogy némely lelketlen magkereskedő régi és csiraképtelenné vált magvain is tud akarván adni, szándékosan nagyobb mérvben keveri azt frissebbel s így a jó áruját is megromtja. Ámde ki kell az ilyen embereken fogni azzal, hogyha egy vagy más firmához e bizalmatlanság gyanuja szegül s csiraképtességre garanciát nem nyújt, forduljunk egyes oly erdős vidékre, ahol a vadgyümölcsfa még nagyobb mennyiségben fordul elő. Akadni fog az ily vidéken oly egyén, ki a vadgyümölcs magvának gyűjtésével foglalkozik vagy pedig legroszabb esetben ennek gyűjtésére megbízással járunk el. Lehet tehát jó és csiraképes maghoz jutni, csak erősen kell akarni annak megvalósítását.

A rétegezésre pedig szintén a tapasztalat vezette az embert. Bebizonyult ugyanis, hogy a célszerűen rétegezett mag előbb kelt ki s így a mit ezáltal tenyészidőben nyertünk, az a kikelt növény előnyös fejlődésére érvényült. Innét magyarázható azon jelenség is, hogy rétegezett mag után rendszeren és legelőször erőteljesebb magoncokat nyertünk.

Maga a rétegezés pedig a következő egyszerű módon történik.

A magkészlet vagy jobban szükségletünkhez képest veszünk egy megfelelő nagyságu ládikát s ennek aljára hintünk egy centiméter vastagságu réteg homokot. Erre aztán következék fél centiméter vastagságu egy réteg mag; azután pedig ismét homok és ismét magréteg mindaddig, míg a ládika megtelt. Így lesz ez eltéve a pinczében vagy ennek megfelelő más egyéb fagymentes helyen mindaddig, míg a vetés ideje el nem érkezik. Sem a helyiség, sem pedig a homoknak túlnyirkosnak lennie nem szabad; mert ez esetben könnyen megtörténik, hogy a mag még idő előtt, tehát oly korán ki csirázik, a midőn azt még a földbe juttatni nem lehet. Ugy szintén célszerűnek bizonyult, ha a homok közé hamut egyelítünk; mert ez által megakadályozzuk az esetleges penészedést, mi pedig rétegezett magvainkra akárhányszor esetben válságossá lehet.

Egy további téli foglalkozás a kézben-nemesítés is. Kényelmesen ülve s kedélyes pipaszó mellett valóságos élvezet, ez apró csemetéket babrálni. Valóban a semmittevés imádójának kell lenni annak, ki ily szép foglalkozásban nem találja örömét. S ne gondolja ám valaki, hogy mindehhez talán nagyobb kaliberű apparatus, előkészület, vagy tudja Isten mily berendezési kamarák volnának szükségesek. Korántsem. Kiveszünk úgy november vége felé a magoncágából néhány száz tollnyél- vagy irónvastagságu magonccsemetéket, a fölösleges részeitől megtisztítjuk s pinczénk egyik sarka vagy zugában nyirkos homokba bevermeljük. Ilyenkor

aztán szépen elő lesz véve s vagy párosítás, vagy lapozással benemesítve s fajokint csomókba kötözve, jelszámmal ellátva, ismét előbbi helyére vermeltetik vissza s ott is marad mindaddig, míg tavasszal a szabadba kiültetni nem lehet.

Ezen műveletnek kettős haszna van. Az átültetés által megejtjük az ugynevezett piquirozást s e mellett megtörténik egyúttal a benemesítés is. S hozzá még azon kedvező körülmény forog fenn, hogy egy kis ügyesség mellett is magas száztóli fogamzik meg.

Még csak a közelmúltban is a téli teendőkhez sorolták a jegytáblácskák készítését is. S nagyon természetesen, a mennyiben ilyenkor csak oly munkára vagyunk utalva, a melyet csupán benn végezhetünk. Ez a jeltáblácskák készítése azonban lassankint kimegy a divatból s helyet ad a számozott ónlemezeknek. S ez határozottan jobb is. Az ember beszerez egy ilyen számozó gépecskét (3 frt) s hozzá 2 kiló ónlemez s el van egész évek sorára jelzővel látva és nem kell attól tartania, hogy táblácskáját a szél letépi vagy pedig hogy az eső az írást lemosva, olvashatlanná teszi. Vesz egyszeren egy megszámozott ónlemez s egyik vagy másik csomó vagy fűcskára rátekergeti s törzskönyvébe beírja például: 17. sz. alatt téli arany pármén almafaj van, vagy pedig 9. számmal jelzett fűcskák esetleg Diel vajonez-körték stb.

Igen célszerű azonban az ónlemezek számozását már most eszközölni, hogy tavaszra kelve, rendezett csomókban a kéznél legyenek.

Liebbald Béni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. P. A „világra szóló“ mulatsághoz, mivel az teljesen magán mulatság, melyet egyes családok a maguk körében rendeztek, nekünk semmi közünk. Hogy az a lap olyan extázissal emlékezett meg róla már előre is, az az ő dolga. De mi azt hisszük, hogy neki illembeli kötelessége is volt azt fölemlíteni, avagy még inkább és még helyesebben majd az est lefolyása után megemlékezni a mulatságról; mert a lap egyik belső embere valószínűleg meg volt hiva. Ilyen esetekben magán mulatságot is meg szokás írni — csupa tiszteletadásból a házigazda iránt, ha t. i. ő is beleegyezik abba, hogy az általa rendezett vacsora, estély stb. a nyilvánosság számára megörökíttessék.

Menyecske. A dalárda tréfás estélyére igenis a nagy közönség hivatalos s erre falragaszok útján hívja meg a közönséget a dalegylet.

NYILT-TÉR.†)

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi

Vera-forrás

mely orvosi szak tekintélyek által ajánlatik általában, de főképen e járványos időben

Kapható gyógyszerárak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital
Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

6 fensége József főherceg asztalán rendszeres italul szolgált.
Prága töltésben mindenkor kapható.

Édeskuty L. c. és kir. és szerb királyi udvari szállítónál Budapesten
Ugy szintén minden gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSCH LAJOS.

INFLUENZA
betegség nél kitünő szolgálatot tesz a

„Margit“

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák tüdő, gége és a gyomor hurutos bántalmánál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos Édeskuty L. m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítónál, Budapesten.

Ugy szintén kapható minden gyógyszerárakban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Hirdetések:

SZABADALMAT

uj találmányokra

eszközöl bármily államban, továbbá elvállalja azok fenntartását, védelmét és értékesítését.

RÉTHY JÁNOS

nemzetközi mérnöki- és szabadalmi irodája
Budapest, Erzsébetkörut 14.

Ugyanott védjegyek belajstromoztatnak.

18763. sz.

tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Toldy Béla végrehajthatónak özv. Kutnyánszky Istvánné végrehajtást szenvedett elleni 50 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Szabolcs községben fekvő a szabolcsi 529. sz. tjkvben felvett (190, 191. a/1) hsz. 4. sorsz. házra, és 182a hsz. kertre 180 frt, kikiáltási árban, a a/1 szabolcsi 530. sz. tjkvben felvett 79b hszsz. fekvőségekre 132 frt, 1319b hszsz. fekvőségekre 12 frt, 1359a hszsz. fekvőségekre 28 frt, 2272b hszsz. fekvőségekre 155 frt, 2222/1799. hszsz. részletre 58 frt kikiáltási árban és pedig az összes ingatlanokra az 1881. évi 60. t. cz. 156. §. a) pontja alapján egészben, tehát a tulajdonos társakat illető részre is az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi április hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Szabolcs községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 18 frt, 13 frt 20 kr., 1 frt 20 kr., 2 frt 80 kr., 15 frt és 5 frt 80 krt készpénzben avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfoollyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1890. évi december hó 18-án. A pécsi kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz.

kir. törvénzéki bíró.

Isten

legnagyobb ajándéka az **egészség.**

A köhögés, rekedtség és elnyájkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes biztonsággal:

**Egger díjjutalmazott
Mell-Pastillái.**

Számtalan hálaírat tanuskodik erről és senki el ne mulasztja idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerertárában.

Pécs: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszerertárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Ödön gyógyszer. valamint az

Egger A fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs Nussdorf.

4852. sz.
1890.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dreher Antal és Farkas Lajos mint esatlakozott dárdai lakosok végrehajthatóknak néhai Varga Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 300 frt, 56 frt 26 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a dárdai kir. jbiróság területén levő Karancs községben fekvő a karancsi 273. sz. tjkvben felvett 1296. hszsz. szőlő és 254. sz. pinceháza az árverést 690 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1891. évi február hó 18 án d. e. 10 órakor Karancs községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10°/o-át vagyis 69 frt

kézpénzben, avagy az 1881: LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóságnál, 1890. évi november hó 16 ik napján.

Fekete Gyula,
kir. aljbíró.

875. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A város közönsége tulajdonát képező, a budai külvárosi legelő részen a málomi és keszűi gát mellett fekvő

79 cat. hold és 687 □öl nagyságu földek

1890. évi november hó 1-től számított **12 évre**

1891. évi február hó 8-án délelőtt 10 órakor

a gazdasági tanácssteremben (városház, II. emelet 33. ajtó) zárt ajánlati tárgyalással egybekötött **nyilvános árverésen**

haszonbérbe adatni fognak.

A miért is felhivatnak haszonbérelni szándékozók, hogy **500 frt** bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **1891. évi február 7-én délután 5 óráig a polgármesteri hivatalos helyiségben** nyújtsák be, — avagy ily bánatpénzzel a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A részletes **árverési feltételek Herbert János h. tanácsnok** urnál a hivatalos órák alatt **betekintethők.**

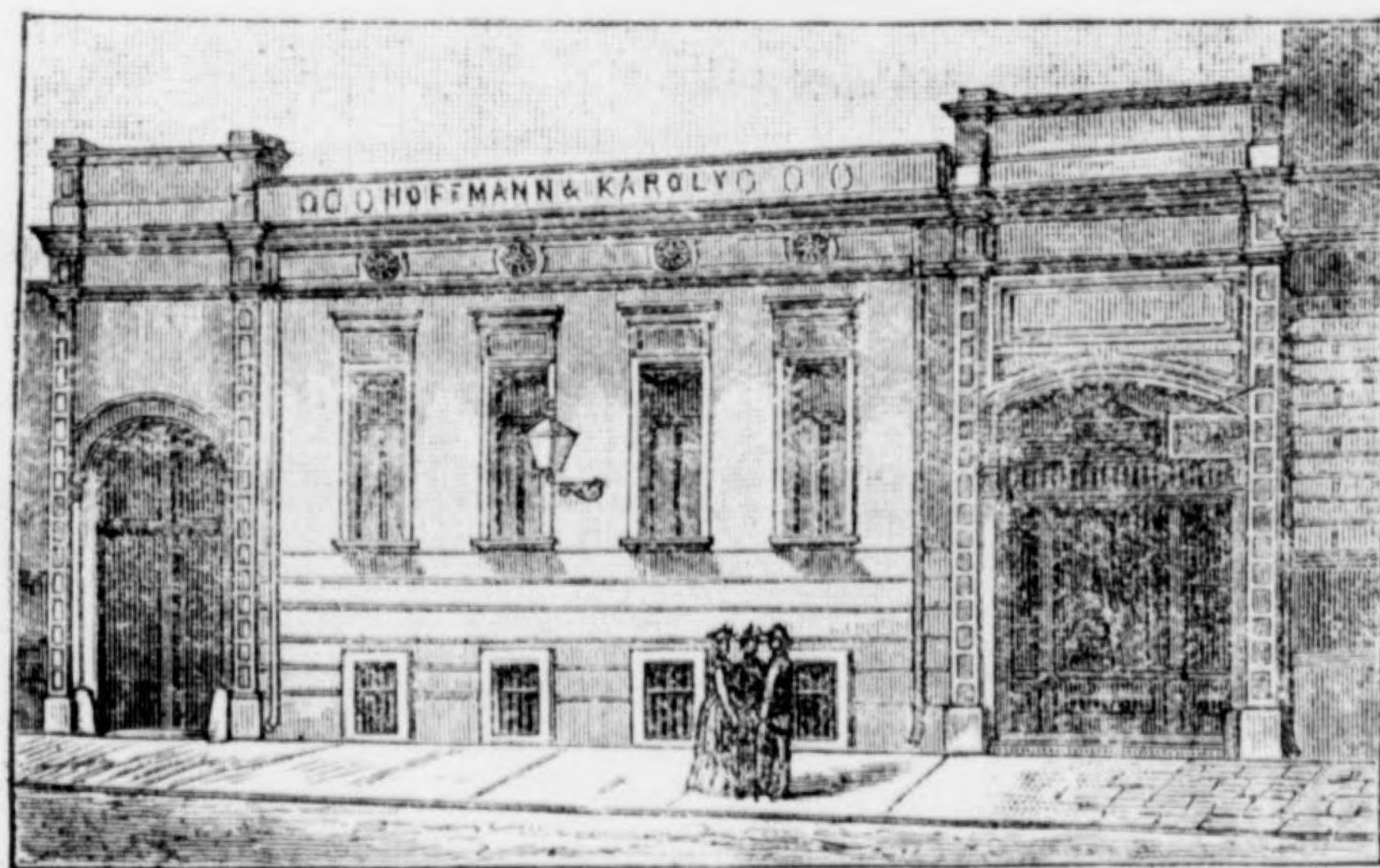
Pécs, 1891. évi január hó 30-án.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár**HOFFMANN KÁROLY**

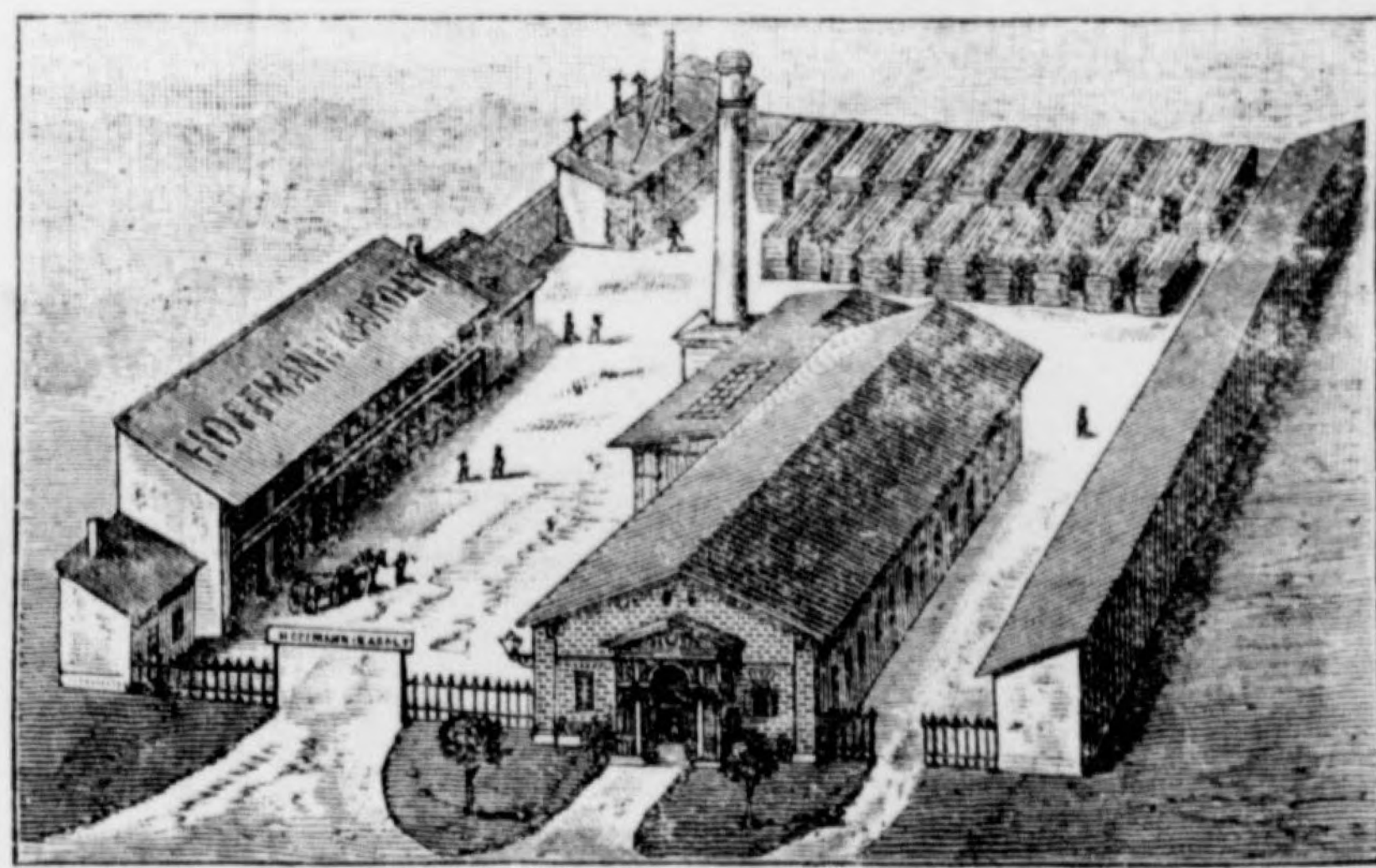
butor-raktára.

asztalosárú-gyára

ópostá-utca 14. sz.

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

siklósi utca 33. sz.

Nagy raktár mindenemű **fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.**

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1-25 széles, 2-50 magas	Ablakok bel- és külső szárnyal	1-00 szél. 2-00 mag.
Keresztajtók	0-90 " 2-10 "	" bel- és külső szárnya befelé nyíló	1-00 " 2-00 "
Árnyékszék- és kamaraajtók	0-70 " 1-90 "	Ablakok bel- vagy külső szárnyal	1-00 " 2-00 "
		Árnyékszék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartanak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készíttetnek.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

4653.

tkv. 1890.

Árverési hirdetés.

A dárдай kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közbirré teszi, hogy dárдай takarékpénztár végrehajthatónak Bolmanacz Stevó s. t. bolmányi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés s jkai iránti végrehajtási ügyében a dárдай kir. jbiróság területén levő Bolmány községben fekvő, a bolmányi 213. sz. tjkvben felvett $\frac{2}{3}$ kültelek alpereseket illető $\frac{1}{4}$ részére 804 frt, a 1097/8. hszsz. fekvőségnek ugyanazokat illető $\frac{1}{4}$ részére 443 frt a bolmányi 382. sz. tjkvben felvett 119. hszsz. 120/b sz. ház, udvar és kertre egészben, az 1881. LX. t. cz. 156. §-a alkalmazása mellett az árverést 324 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendés hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi február hó 19-én d. e. 10 órakor Bolmány községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 80 frt 40 krt, 44 forint 30 krajczárt, 32 frt 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. november hó 11. napján.

Fekete Gyula,
kir. albiró.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

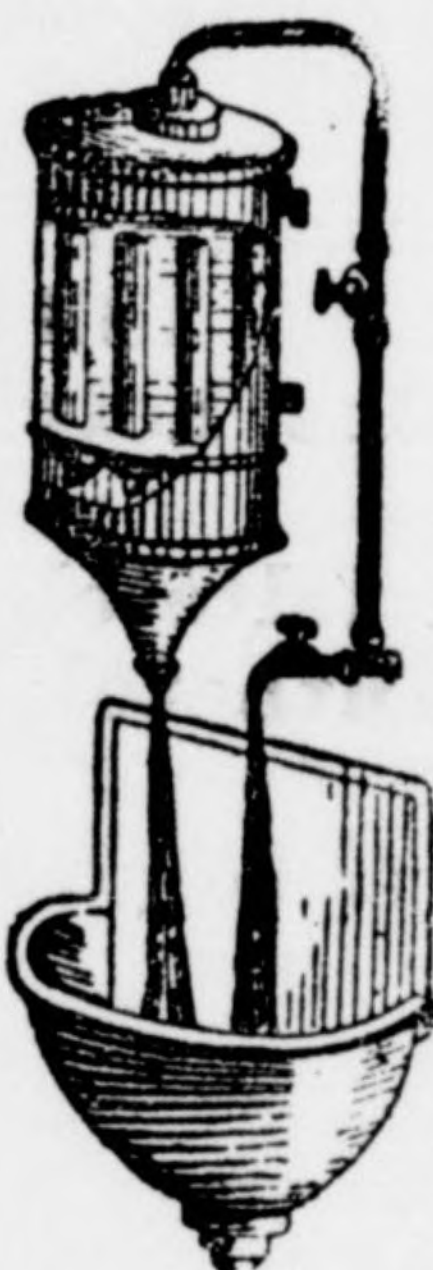
Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyü emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában.

Pécsen kapható: Sípőcz István, Zelga László, Erreth Janos és az Irgalmasok gyógyszerházában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Legbiztosabb szer egészségtelen ivóvíz ellen!

Vizvezetési szűrő

A PASTEUR rendszerű Chamberland-féle szabadalmazott

SZŰRŐ

a legegyszerűbb módon — bármily zavaros vagy tisztátalan vizet — kristálytisztára szűr. — A Pasteur-féle rendszer az egyedüli, mely által vizet mikroba- és bakteriamentesen szűrni, tehát minden fertőző csírát, a cholera, typhus stb. bacillussokat a vízből eltávolítani lehet.

Elismerve valamennyi egészségügyi és orvostudományi kapacitása által és budapesti járványbizottság által ajánlva.

Ngs. Fodor József tanár úr, a budapesti egészségügyi-intézet igazgatója e felől a következőket írja 1885. május 4-ről kelt levelében:

„Az új Chamberland-Pasteur-féle szűrőkészüléken 6 héten át szünet nélkül folyt a vízvezeték vize, s ismételt vizsgálatom alapján megelégedéssel irhatom, hogy ez idő alatt bakteria a szűrőn egyáltalában nem jutott keresztül, noha vízvezeték vizünkben ez idő szerint legalább 100—120.000 bakteria tartalmaztatik minden liter vízben.“

Háztartási szűrő 50 liter napi képességgel 36 frt.
" " " " " " 46 frt.
" " " " " " 60 frt.

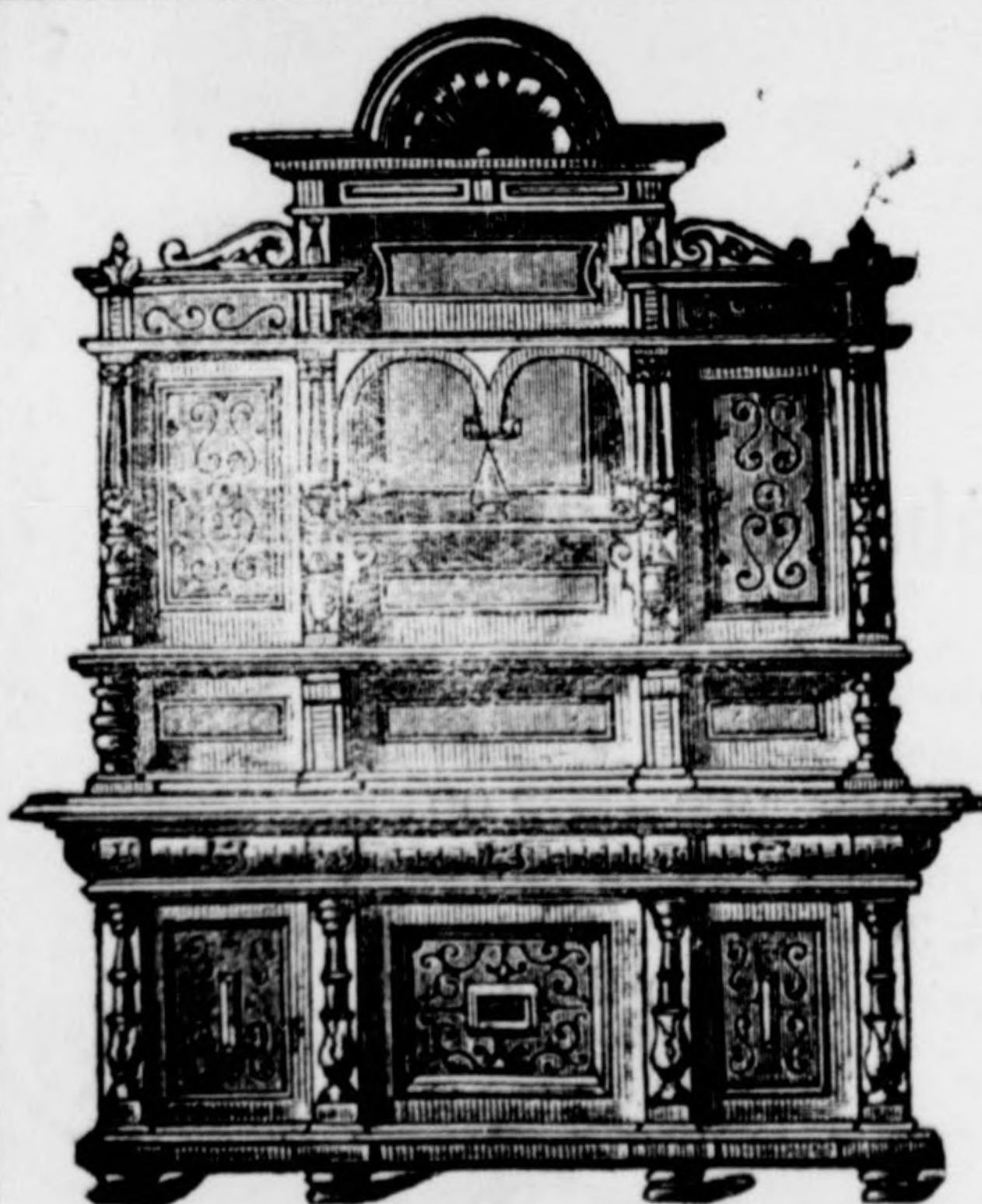
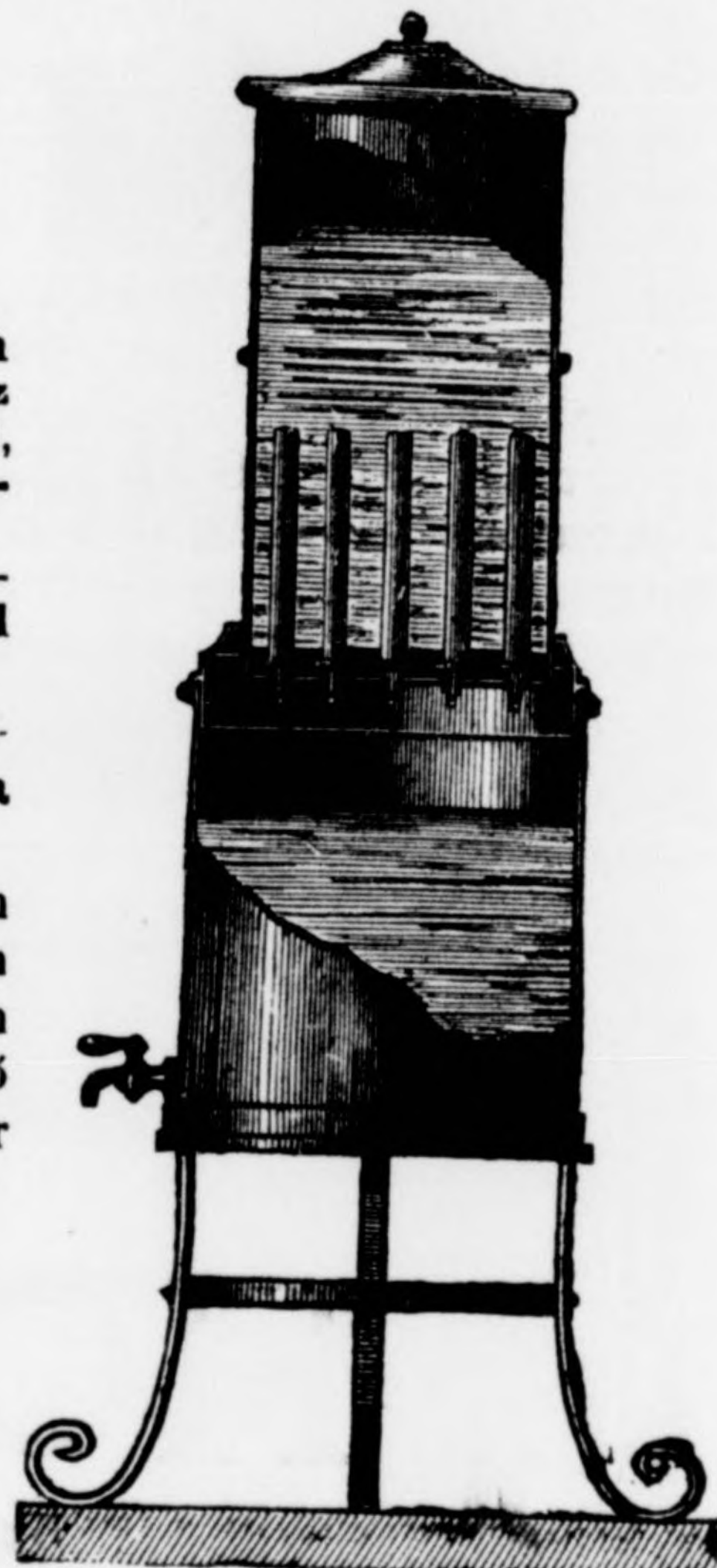
ZELLERIN MÁTYÁS

cs. és kir. udv. szállító

Budapest, VII. nagydíófa-utca 14. sz.
és Sebestyén-tér 4. sz.

Árjegyzék és magyarázatok kívánatra bérmentve küldetnek.

Háztartási szűrő, feltöltésre berendezve.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpított bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy bútorvásárlások nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.